

nekem bogatem stricu podedoval bo tudi nekoliko milijonov. Poslušali smo ga, pa zijali sploh osupnjeni, ko je dostavljajal, da je blizo Celja nek gradič z lepo olarijo vred nakupil, da hoče tam veliko pivarnico vstanoviti, da bo napravljajal ol, kakoršnega Celjani še niso pili svoje žive dni, da ga bo verlim Celjanom zastonj točil itd.

Bilo je veselje po mestu, ker ravno sedanjí tukajšni ol je drag, pa ne predober. Ker je pa temu možičku, ki tako lepe reči nam je obetal, drobiža manjkalo, je tú pa tam nekoliko goldinarčkov izposodil si, da bi zamogel dalje potovat. Naletel je tudi na lahkoverneže, ki so mu dnarjev posodili; nek gospod mu je clo tri botilje šampanjevca podaril na pot. Pobegníl je tiček natihoma, mi pa čakamo, kdaj da bomo — zastonj ol pili. J. Š.

Iz Krišnegore na Notrajskem 29. sept. Po staterožki fari poleg Loža je tudi kolera, obiskovaje tú vse vasi, nemilo razsajala. Pred njo je bil primoran kosec koso na steno obesiti in žejnica serp na stran položiti, ter njej opravljajati v čast neprijetne in gnjusobne obrede. Ona je v dveh mescih, od 27. malega serpana do 27. kimovca pobrala 165 oseb in v celi tej dobi sta le 2 dneva bila brez merliča. Zdaj se nepriljudna ptujka nekoliko prizanesljivša obnaša, in upamo, da bo nas skorej zapustila. V veselje naše okolice in v tolažbo bolnikov, ki so jih osebno obiskovali, so se bili preblagorodni gospod deželni poglavar Chorinski kmalo v začetku bolezni les priti potrudili. Da je huda bolezen zdravniku in duhovnom, ker se ponoči in podnevi ni dalo mirovati, nedopovedljivo veliko opraviti dala, je brez mojega popisovanja vsakemu razvidno, če se spomni letošnje vročine, ki je nekaj dni terpela, in če si še verhtega misli semtertje raztresene vasi, ki niso blizo farne cerkve, kamor je po večkrat na dan bilo treba k bolnikom hiteti. Kmalo ko se je bila kolera sem priklatila, je bila tudi cerkev na Križnigori, dasiravno je prostorna, skoz 10 dni zaporedoma kakor ob izrednih izhodih od pobožnega ljudstva napolnjena, ki je pri svetem Križu zoper hudo nadlogo pomoči iskalo. Tudi spovednice so bile od spovedancev okrožene kakor Sevastopol od vojakov. Lepa prilika je tú bila marsikak tolažljiv, podučljiv in tudi marljiv nauk v serce vdihniti. Bog daj, da bi v strahu sprejeti nauki se v resnično detinski ljubezni ohranili in zveličanski sad dopernašali!

Naj še kaj povem od letošnjih pridelkov te okolice. Rebrenega sená se je malo nakosilo, pa logih pa na kupe; pšenica je zavolj rije zlo slaba; oves je lep, proso bogato, ječmen dobro plení, fažola je dosti, le v treh vaséh so pridelki zavolj toče pičli; tudi ajda je zernata. Perje podzemlje (krompirja) je tukaj letos še le omali maši jelo se černiti in tudi takrat manj memo družih let. Bog daj, da se še prihodnje leto krompirjeva bolezen za kake 3 tedne naprej pomakne, in tako se je bomo, kar je naša preserčna želja, znebili. Upati smémo, da bo revni kmet rane poprejšnih let saj enmalo si celiti začenjál. Križnogorski.

Iz Ljubljane. „Laží jezdarijo hitro“ — tega smo se prepričali spet te dni. Komaj je nekdo iz Ljubljane v nemški teržaški časnik „Tr. Zeit.“ zatrosil novico, da neki slovensk časnik v Ljubljani podtikuje vso spačenost in vso nesrečo na svetu „Schiller-ju in Goethe-tu in sto in sto drugim enake baže“, gré z nekim malo skritim zasmehovanjem od lista do lista ta novica po nemških časnikih. Potrebno se nam tedaj zdí povedati, da „Novice“ niso tisti slovenski časnik, ampak da je „Danica“. pa tudi „Danica“ tiste prečudne sodbe ni iz svojega prinesla, ampak — kakor pravi — jo je vzela iz nemškega lista; takole namreč je rekla na 156. strani 37. lista: „Weimar. Protestanški cerkveni list toži zavoljo silne spačenosti ljudstva v Weimar-u, in velik del zadolženja pripisuje cve-

teči dôbi Šiller-ja in Goethe-ta. Tako tedaj celó protestantje spoznajo itd. itd.“ — Toliko v razjasnenje te sila obrekovane zadeve. Če se je tedaj dopisniku terž. časnika una vajmarska razsodba v Šiller-ji in Goethe-tu napada vredna zdela, naj bi ne bil zamolčal, da je zrastle na domačem nemškem tergu, potem bi gotovo ne bili brali povsod z debelimi čerkami: „Ein slovenisches Blatt über Schiller und Goethe!“

Novičar iz raznih krajev.

Po cesarskem sklepu od 25. t. m. se imajo šole pravo in modroslovja na vseučilišču na Dunaji, Pragi, Peštu, Krakovi, Lvovu, Gradcu in Inšpruku vsako leto začeti 10. dan oktobra, šole pravoslavnih akademij v Zagrebu, Sibiriji, Požunu, Kašavi, Velikem Varadinu in Debrečinu pa 15. oktobra. — Na iznova osnovani šoli za avstrijansko zgodovinoslovje, ki se bo na Dunaji letos vpervič začela, je razpisanih 6 štipendij po 400 fl., 2 pa po 300 fl. — Po cesarskem sklepu je število vojaških duhovnov in njih plača na novo osnovana; vojaški vikár (škof za vso armado) dobiva 4000 fl. pa tudi 5000 fl.; prvi za škofom je vojaški konsistorijalni vodja z 1600 fl., za tem je 9 superiorov po 1200 fl.; za temi pa pridejo vojaški kaplani, 5 naj starejih dobiva po 900 fl., 46 družih po 700 fl., vsi ostali pa po 500 fl. in hlapca iz cesarske kase plačnega. — Govori se, da na dan cesarjevega godú bode konkordat oklican. — Novi bankovci po 10 fl. so bili 1. dan t. m. izdani. — Vsi dunajski časniki so zdaj polni od naprav, ktere misli ministerstvo vpeljati za zboljšanje dnarstvenega stanú v našem cesarstvu: od neke zastavne in upne banke po izgledu parižkem, od prodaje laških železnic itd. Ker je v ta namen prišel neki dnaren mož Izak Pereire iz Pariza na Dunaj, vgibujejo časniki na vse strani, pa nobeden prav ne vé: kako in kaj; le to je gotovo, da se bo kaj zgodilo za poravnanje papirnatega dnarja s srebernim. — Naj novejša novica iz Krima je sledeča: „29. dan septembra so začeli Francozi in Angleži bombe metati v severne terdnjave sevastopoljske; rusovska armada se popolnoma pomikuje nazaj, francozke in angleške barke so z armadami jadrane naprej, ne vé se pa kam“. — 21. sept. je španjska vlada stopila v zavezo z angležko in francozko. — Od prodanih cesarskih (avstrijanskih) kónj so jih Angleži 2000 nakupili za Krim. — Slavni rusovski general Krulev, ki je bil ranjen v sevastopoljski bitvi, je umerl. — Sardinski general hoče še 5000 novih vojakov; pravi, da 3000 mu jih je za kolero pomerlo, 3000 jih je bolnih, 500 pa ranjenih. — Kolikšni so stroški vojská? Ako mi dajo — je rekel neki prijatelj mirú, ko je soštel vse dosihmal znane vojskine stroške — ta dnar, ki je dozdej potrošen bil za vojske, bi ž njim kupil vsako stopinjo zemlje na celem svetu; vsacega možkega, vsako žensko, vsako dete bi oblekel v take oblačila, da bi se jih cesarji ne sméli sramovati, na vsakem bregu in v vsaki dolini po celi obljudeni zemlji bi napravil šole, in v vsakem mestu bi ustanovil vseučilišče; vsaki griček bi venčal s cerkvico, ktera bi bila posvečena razprostiranju blagega mirú tako, da bi vsako nedeljoglas zvonov od enega griča do družega po celi zemlji oznanoval občni blagostan vsega človeštva. — Cesar Napoleon je dovolil, da do konca tega leta se smé žito, moka, krompir in rajž iz ptujih dežel brez colnine na Francozko voziti, da bi se s tem pomagalo domačemu pomanjkanju.

Pogovori vredništva.

Gosp. K. H. v O.: V prihodnjem listu pride. — Gosp. D. Č. v D.: Pošlite le sad. p., stroški se vam bojo radi povernili.